

Biologie

Vliegend plankton

Kleine waterdiertjes kunnen met de wind meereizen naar nieuwe biotopen.



PLANKTONCOLLECTIE
Windnetten vingen in een maand
tijd 850 reizende planktonbeestjes.

Het is niet omdat het in het water zit dat het zich niet door de lucht kan verplaatsen.

Bram Vanschoenwinkel en zijn collega's van het Laboratorium voor Aquatische Ecologie en Evolutionaire Biologie van de Katholieke Universiteit Leuven beschrijven in het vakblad *Oikos* (onder de mooie titel: *Any Way the Wind*

Blows) interessante waarnemingen van 'rondvliegende' planktondiertjes en hun eieren. Plankton is een gemeenschap van bijna uitsluitend onder een microscoop zichtbare beestjes en plantjes die in water leven. Maar om zich te verspreiden, van de ene vijver naar de andere bijvoorbeeld, zijn ze afhankelijk van een 'vliegreis'.

Het was ook al bekend dat de beestjes nieuwe waterpartijen bijzonder snel kunnen koloniseren, ondanks het feit dat ze op het droge niet lang in leven blijven. Ze kunnen zich echter wel tijdelijk inkapselen, waardoor ze minder gevoelig worden voor uitdroging en andere ongemakken van het landleven.

De onderzoekers plaatsten gedurende een maand vier windnetten op anderhalve meter boven de grond in een complex van rotspoeltjes. Ze vingen in die tijd niet minder dan 850 planktonreizigers van zeventien verschillende soorten. Er was zelfs een niet ingekapseld volwassen beestje bij, dat dus probleemloos anderhalve meter hoog gelift werd.

De frequentie van het gevlieg bleek vooral af te hangen van de waterstand in de poeltjes: hoe lager het water, hoe meer beestjes er de lucht in gingen, gedragen door de wind.

Hoeveel er van die beestjes goed terechtgekomen zouden zijn, is voorlopig niet bekend.

REPORTERS